

عنوان مقاله:

ارزیابی نقش اماکن تاریخی فرهنگی و مذهبی در گردشگری و تاثیر آن در توسعه پایدار ناحیه ای شهرستانهای استان آذربایجان غربی

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری و طبیعت گردی ایران زمین (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد پودینه - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل،

اکبر کیانی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل،

خلاصه مقاله:

دستیابی به توسعه پایدار تنها در قبال ارتباط متقابل میان چهار رکن اساسی توسعه یعنی توسعه اقتصادی، اجتماعی فرهنگی و زیست محیطی جامعه عمل خواهد پوشاند. توسعه پایدار گردشگری، فرآیندی است که با کیفیت زندگی میزبانان، تامینتقاضای بازدیدکنندگان و به همان نسبت با حفاظت منابع محیطی و انسانی در ارتباط است در همین راستا، در کشور ما در یک دهه اخیر توجه به مناطق و جاذبه های گردشگری در سطح استان ها با هدف توسعه منطقه ای مورد توجه قرار گرفته است. این مقاله با هدف ارزیابی نقش اماکن تاریخی فرهنگی و مذهبی در گردشگری و تاثیر آن در توسعه پایدار ناحیه ای با - استفاده از مدل TOPSIS در استان آذربایجان غربی طراحی شده است روش تحقیق توصیفی تحلیلی است و برای جمعآوری دادهها از اطلاعات میدانی استفاده شده است. نتایج به دست آمده از مدل TOPSIS، سلسله مراتب و اولویتبندی شهرهای استان آذربایجان غربی به این صورت $A1 > A2 > A3$ نشان میدهد. بنابراین $A1$ ، (شهرستان ارومیه) در رتبه 1 $A2$ ، (شهرستان ماکو) در رتبه 2 $A3$ (شهرستان خوی) در رتبه 3 قرار میگیرد. گسترش گردشگری اماکن تاریخی ضمن ایجاد اشتغال و درآمد برای گروه هایی مختلف جامعه می تواند باعث گسترش امکانات و زیربنای، گسترش سرمایه گذاری ها، توسعه و بهبود حمل و نقل، احیاء و حفاظت از جاذبه های تاریخی، احداث تسهیلات اقامتی برای گردشگران و در نهایت باعث توسعه و پیشرفت منطقه می شود

کلمات کلیدی:

گردشگری، اماکن تاریخی و مذهبی، توسعه پایدار ناحیه ای، استان آذربایجان غربی، TOPSIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/195530>

